

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta filozofická, Katedra sociálních věd
Posudek oponenta/vedoucího bakalářské/diplomové práce

Název práce: Život s roztroušenou sklerózou z pohledu nemocného a jeho nejbližšího okolí

Autor/ka práce: Kristina Karbašová

Vedoucí práce: Tomáš Samek

Cílem práce je prostřednictvím antropologického přístupu osvětlit problematiku života s roztroušenou sklerózou. Studentka se nejprve snaží poskytnout pohled na nemoc a její různá pojetí podle teorie o sociálních rolích, na invaliditu jako aspekt sociální identity a příčinu stigmatizace. Věnuje při tom pozornost také diskusím v zahraniční literatuře. V závěru teoretické části se pak zabývá konkrétně roztroušenou sklerózou, jejími projevy a léčbou. Metodologie výzkumu je velmi podrobně popsána, oceňuji zejména kapitolu o etických aspektech výzkumu a detailní představení respondentů (informantů), kteří poskytli odpovědi na dvě hlavní výzkumné otázky. Tyto jsou formulovány zcela v návaznosti na teoretickou část a práce tak působí velmi konzistentním dojmem. Z výsledků výzkumu je patrné, že se studentce podařilo zmapovat, jaké základní vlivy nemoc přináší do života osob s touto diagnózou, přestože druhá otázka, týkající se interakce mezi pacienty a zdravou majoritou, je dost zúžena pouze na zkoumání, jak se respondenti ve „společnosti zdravých“ cítí. Toto zúžení však nepovažuji za tolik zásadní nedostatek, jako je určité pochybení po formální stránce práce. Samotný text je napsán velmi srozumitelně a přehledně, bez gramatických chyb (až na jedno drobné zaváhání ve větě na s. 21), bohužel však došlo k nedodržení citační normy v případě elektronických zdrojů. Protože tuto chybu vnímám jako porušení směrnice UPCE č. 13/2007 méně závažným způsobem, navrhuji snížení celkového hodnocení práce o jeden stupeň.

Práci tedy doporučuji k obhajobě a z výše zmíněných důvodů navrhuji hodnotit známkou velmi dobře.

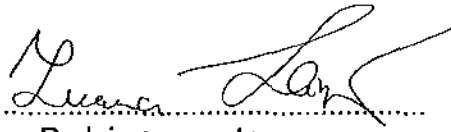
Doplňující otázky:

Podle původního zadání bakalářské práce bylo v plánu využít ještě zúčastněné pozorování. Proč k němu nakonec nedošlo?

Podle T. Parsonse, jak sama na s. 13 uvádíte, jsou s nemocí spojena nejen různá omezení pro pacienta, ale také výhody. Díky statusu nemocného již není zodpovědný za svůj stav a je zbaven svých běžných povinností. Setkala jste se s něčím takovým u svých respondentů? Může nemoc jako taková skutečně přinášet nějaké výhody?

Jaké informace se podařilo získat proto, že jste pronikla i do „zákulisi“ svých respondentů, ale jinak by zůstaly skryty?

Dne: 17. 5. 2013

.....
Podpis oponenta